

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 16. septembra 2004

v zadevi C-400/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesarbeitsgericht): Gerard Merida proti Zvezni republiki Nemčiji ⁽¹⁾

(Člen 39 ES — Kolektivna pogodba — Začasna premostitvena pomoč nekdanjemu civilnemu uslužbencu zavezniških sil v Nemčiji — Obmejni delavci — Določitev osnove za izračun zadevne dajatve — Fiktivno upoštevanje davka na nemške plače)

(2004/C 273/10)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-400/02, katere predmet je predlog za izdajo predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče s sklepom Bundesarbeitsgericht (Nemčija) z dne 27. junija 2002, ki je bil vpisan v vpisnik Sodišča dne 12. novembra 2002, v postopku v glavni stvari, ki poteka med Gerardom Merido in Zvezno republiko Nemčijo, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C.W.A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec), R. Schintgen, sodniki in N. Colneric, sodnica, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 16. septembra 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

Ali člen 39 ES in člen 7(4) Uredbe Sveta (EGS) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti nasprotujeta nacionalni kolektivni pogodbi, skladno s katero je znesek socialne dajatve, ki jo izplača država zaposlitve, kot je na primer časna premostitvena pomoč (Überbrückungsbeihilfe), v tej državi izračunan tako, da se pri izračunu osnove za pomoč fiktivno odvede davek na plače, medtem ko so plače in sorodni prejemki, izplačani delavcem, ki nimajo stalnega prebivališča v državi zaposlitve, skladno s Konvencijo o izogibanju dvojnega obdavčenja, obdavčljivi samo v državi članici stalnega prebivališča.

⁽¹⁾ UL C 31, 8.2.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 16. septembra 2004

v zadevi C-404/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe High Court of Justice (Anglija & Wales), Chancery Division): Nichols plc proti Registrar of Trade Marks ⁽¹⁾

(Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Člen 3(1)(b) — Znamka, sestavljena iz znanega družinskega imena — Razlikovalni učinek — Vpliv člena 6(1)(a) na presojo)

(2004/C 273/11)

(Jezik postopka: angleščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C - 404/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče s sklepom High Court of Justice (Anglija in Wales), Chancery Division (Združeno kraljestvo) z dne 3. septembra 2002, ki je bil vpisan v vpisnik Sodišča dne 12. novembra 2002, v postopku ki poteka med Nichols plc in Registrar of Trade Marks, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C.W.A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann (poročevalec), J.-P. Puissochet, R. Schintgen, sodniki, in N. Colneric, sodnica, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorica, dne 16. septembra 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

V okviru člena 3(1)(b) Prve direktive Sveta 89/104/EGS, z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, je treba glede obstoja ali neobstoja razlikovalnega učinka znamke, ki je sestavljena iz družinskega imena, tudi če je to razširjeno, opraviti konkretno presojo, skladno z merili iz člena 2 te direktive, prvič, glede proizvodov ali storitev, za katere se zahteva registracija, in drugič, glede na zaznavanje zainteresirane javnosti. Okoliščina, da so učinki registracije znamke na podlagi člena 6(1)(a) te iste direktive omejeni, na to presojo ne vpliva.

⁽¹⁾ UL C 7, 11.1.2003.